

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

A Ferrario dissensum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

postea ab iisdem etiam in pace usurpatum, licet ex genere solearum, sive crepidarum essent, & ideo à calceo cavo urbano distincti, ad crus habenas illas, & retinacula extendisse, jam dudum monuerunt viri maximi. Videri possunt quæ Isaacus Casaubonus, Claudius Salmasius, Benedictus Balduinus, Albertus Rubenius, & Octavius Ferrarius de campago disputarunt. Scilicet campagus crepida fuit, sive solea, habenis pedi innexa, quæ crus contingebant, reticulato opere decussatim implexæ. Caligæ quoque militum Romanorum, quas Sandalia sive soleas fuisse ex antiquis monumentis atque marmoribus superius ostendimus, ad crus sive tibiam usque ascendebant, ut Claudius Salmasius & Albertus Rubenius docuerunt. Negat id quidem Octavius Ferrarius, & caligas manipulares usque ad tibiam retinacula extendisse, non ita certum esse pronuntiat. Sed, uti non contendimus omnes caligas ad mediam usque tibiam retinacula extendisse, tamen negari nequit, caligas

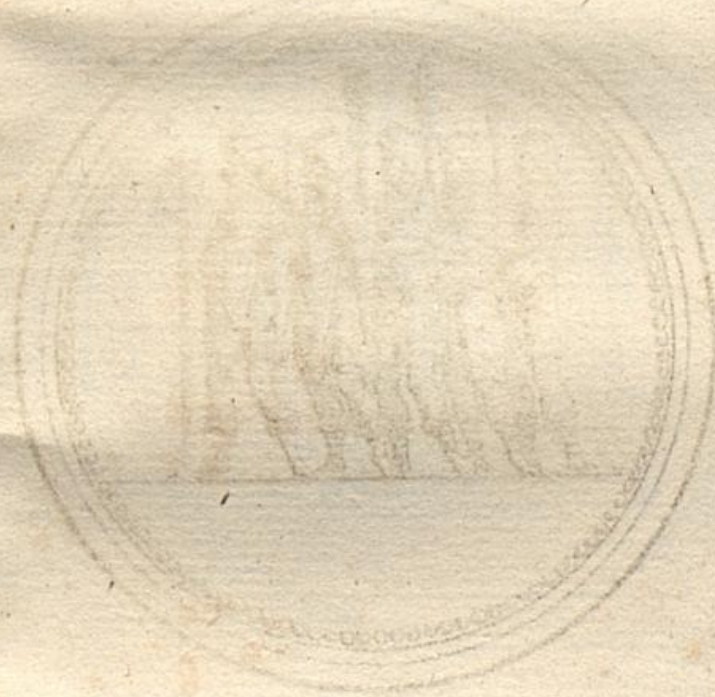
Casaub. &
Salm. ad
Hist. Aug.
Script.
Bald. de
Calc. Ant.
cap. 18.
Rub. de
Re Vest.
lib. 2.
cap. 5.
Fer. in
Analec.
cap. 36.

Salm. loc.
cita Rub.
lib. 2.
cap. 1.
Fer. loc.
cit.

HALLE

HALLE

HADRIANI

HADRIANI

HADRIANI

COMMODI

22

HABEAT

COMMORI

L
r
n
c
f
c
p
i
t
v
g
p
n
r
o
a
c
i
i
n
n
m
p
T
te
d
q
c
re
li
s

ligas etiã ad crus ascendisse. Id videre est in nummis Hadriani, & Commodi, in quibus caligæ ad medium crus ascendunt, quos hic appo-
fuius. Atque hoc ipsum ostendit campagus, quem Julius Ca-
pitolinus cum caliga confundit.

Iul. Capit.
in Maxim.

Nam, uti optime notavit Alber-
tus Rubenius, haud multum di-
versi erant à caligis campagi. At-
que ut dicam quid mihi visum sit
perquam verisimile, in eo discrimen
campagorum à caligis statue-
rem, quod campagi reticulato
opere decussatim implexis habenis
ad crus pertingerent, caligæ vero
crus contingerent non reticulatim
implexis habenis, sed uti videmus
in arcu Constantini. Hoc discrimen
mihi indicare videtur Gallie-
nus apud Trebellium: *Caligas gem-
matas, inquit, annexuit, cum cam-
pagos reticulos appellaret.* Etenim
Trebellius hac ratione debet in-
telligi, ut Gallienus caligas in-
duerit, loco compagorum, quæ
quidem, ut compagi, ad medium
crus perveniebant, sed non opere
reticulato, unde, ut à gregariis mi-
litum caligis distinguerentur, eas

Rub. de
Re Vest.
lib. 2.
cap. 5.

Treb. in
Gallieno.

148 De CALCEIS HEBRÆOR.

Ferrar.
loc. cit.

gemmis annexuit. Nam quod Ferrarius hic opponit, *caligas vulgares non multum ultra pedes habenas produxisse: nam si ad suram usque, & tibiatis, ut Salmasius putat, & ipsæ reticulum fuissent, ut campagus, nullo in figura inter utrumque discrimine, nihil est. Etenim uti ipse mox adjungit: si caligæ vulgaris retinacula etiam in cruce cernantur, non fuisse tamen decussatim & reticulatim implexa necesse est. Ita sane fuit. Caliga & campagus habenas suas ad medium crus extendebant, sed campagus decussatim & reticulatim, caliga non item, sed eo modo quo caliga visitur in arcu Constantini. Soleæ quoque, licet earum habenæ pedem sæpe non excefferint, tamen aliquando ad crus ipsum eas extenderunt. Videre id est in nummis Domitiani, M. Aurelii, & Plautillæ, quos Ferrarius exhibuit, in quibus corrigiæ, quibus soleæ nudo pedi nectuntur, ad suram usque perveniunt. Uti vero veteres ea calceamenta, quæ sandalia erant sive soleæ, corrigiis pedi alligabant, quæ ad crus ascendebant, ita*

Fer. de
Re Vest.
lib. 1.
cap. 1.

M. A. R. T. I. N. U. S.

III

M. AURELII

TITI

PLAUTILIÆ

DOMITIANI

PLATE I

PLATE II

it
in
p
v
c
A
u
h
g
M
P
F
&
P
P
r
c
f
t
i
-
i
c
M
n
g
c
h

ita Hebræi tibiatis calcearunt. Id intellexisse videtur vulgatus interpres, qui *ἕρι* & *σανδαλία* caligas vertit, quas in crure lorum seu corrigiam ambiisse ostendimus. Atque id aliis Orientis populis usitatum quoque fuisse, ex Virgilio videre est, qui de Tyriis virginibus canit:

Mos est virginibus Tyriis gestare pharetram,

Purpureoque alte suras vincire cothurno.

Hac ratione videmus, quomodo & soleæ Hebræorum tingi colore potuerint. Etenim uti cothurni punicei vel purpurei coloris fuerunt apud Tyrias virgines, quo colore, saltem inferiori ævo, etiam fuisse Imperatorios campagos certum est, & soleæ rubræ, unde illud Persii

Pers. Sat. 5.
vs. 69.

— Solea puer objurgabere rubra,

ita & soleæ Hebræorum rubri vel coccinei coloris esse potuerunt. Nam uti calcei cavi, vel nigri, vel mullei dicebantur, ab eo colore quo corium, quod pedem tegebat, tinctum erat, ita & soleæ vel rubræ vel coccineæ dicebantur, à

G 3 cor-